

c) *N. W. Gade: Aftenstjernen.*

Aftenstjerne, jeg har kendt kærligst dig blandt Venner,
Lys blev mig i Sjælen tændt, naar bøjet Øjet opad,
op til dig jeg havde sendt.

O, din Straale bygged jo mellem Jord og Himmel,
mellem Gud og mig en Bro, ved Glimtet skimtet
mangen, mangen Gang jeg Fredens Bo.

Mindst jeg glemmer dog, hvorhen mig din Straale førte.
Bækken mindes du vel end? hvor milde stille
Elskovssange nynner den.

Spred med Straalen Sorgens Gys, skin, hvor Hjerter længes,
som for mig du skinte nys: Bag Hækken Bækken
vinked, guldblank af dit Lys.

d) *Folkeviser: Alle Mænd skulde ud at ride.*

Alle Mænd skulde ud at ride,
og min Mand vilde være med,
alle Mænd havde smukke Trøjer,
men min Mand havde ikke det.
Jeg tog Skindet af en Papegøje,
syede deraf min Mand en Trøje.

Hist, hist rider min Mand,
smuk Trøje har han.

Alle Mænd skulde ud at ride,
og min Mand vilde være med,
alle Mænd havde smukke Bukser,
men min Mand havde ikke det.
Jeg tog Skindet af en Okse,
syede deraf et Par Bukser.

Hist, hist rider min Mand,
smukke Bukser har han.

Alle Mænd skulde ud at ride,
og min Mand vilde være med,
alle Mænd havde smukke Veste,
men min Mand havde ikke det.
Jeg tog Skindet af en Hest,
syede deraf min Mand en Vest.

Hist, hist rider min Mand,
smuk Vest har han.

Alle Mænd skulde ud at ride,
og min Mand vilde være med,
alle Mænd havde smukke Hatte,
men min Mand havde ikke det.
Jeg tog Skindet af en Kat,
syede deraf min Mand en Hat.

Hist, hist rider min Mand,
smuk Hat har han.

Alle Mænd skulde ud at ride,
og min Mand vilde være med,
alle Mænd havde smukke Halsklude,
men min Mand havde ikke det.
Jeg tog da min bedste Karklud,
syede deraf min Mand en Halsklud.

Hist, hist rider min Mand,
smuk Halsklud har han.

Herrekoret:

J. L. Emborg: Den jyske Hede. (Tekst: Jeppe Aakjær).

a) *Hedelandet.*

Du sære Land, du mørke Land,
med Faaredrift og Studespand,
med ilde Avl i Sandjordstavl,
med Stormens Gys om Grund og Gav!

Den jyske Mand, som her tog Land,
med langt til Gud og langt til Vand,
hvor holdt han ud i Ugers Slud,
naar al hans Trøst var Ko og Stud?

„Et øde Land“. Et herligt Land
med Lokesæd og Hedebrand,
i Byger døbt, i Storme svøbt,
i egne store Former støbt!